

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 133. — ŠTEV. 133.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 8, 1935. — SOBOTA, 8. JUNIJA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

DELAVSKA FEDERACIJA ZAHTEVA NOVO NRA

UNIJE BODO POZVANE NA STAVKE, OBDRŽE PRAVILNIKE NRA

Ameriška Delavska Federacija v svoji zahtevi ne bo popustila. — Celo zadevo bo nesla pred narod. — Delavski voditelji zahtevajo dodatek k ustavi.

WASHINGTON, D. C., 7. junija. — Globoko razočaran vsled sklepa predsednika Roosevelta, da je zadovoljen samo z "ogrodjem" NRA, je izvrševalni odbor American Federation of Labor izjavil, da pomeni senatna resolucija glede NRA, "predajo nasprotnikom gospodarskega izboljšanja".

V bojeviti izjavi pravi izvrševalni odbor, da se ne vda v usodo premaganca in da se bo potegoval za novo postavbo o izboljšanju gospodarskih razmer.

Ivrševalni odbor je tudi sklenil, da bo ponesel to zadevo naravnost pred narod in bo zahteval dodatke k ustavi.

Z ostro obsodbo odločbe najvišjega sodišča izjavlja delavska federacija, da bo pozvala vse delavske organizacije na stavko, da obdrže dobre NRA pravilnikov.

Poleg tega pa bo delavska federacija zahtevala poleg nove NRA sprejem naslednjih postav:

1. Wagner-Conneryjeva delavska predloga,
2. Black-Connery 30-urna predloga,
3. Omnibus Social Security predloga.

Ko je predsednik A. F. of L. William Green naznanil, da je delavstvo šele pričelo boj, je pokazal 1500 besed obsegajočo poročilo o brzojavnih sporočilih, ki naznanjajo industrijski položaj v dobi šestih dni po razsodbi najvišjega sodišča.

Po tem poročilu je bilo v tem kratkem času vsled znižanja delavskih plač prizadetih najmanj milijon delavcev. Green je rekel, da se je pričela rušiti cela plačilna zgradba, ki si jo je delavstvo v dolgem času in z velikim trudom postavilo.

To poročilo, ki ga je Green predložil najprej izvrševalnemu svetu, pravi, da je bilo odslovljenih več desetstisoč delavcev vsled podaljšanja delovnih ur in v mnogih slučajih komaj 24 ur po odločitvi najvišjega sodišča.

Nizke plače, katere je zabranjevala NRA, so zopet stopile v življenje v bombažni in tekstilni industriji. Po nekaterih tovarnah so delavci že tudi zastavali, ker so se lastniki tovarn le prenašlo oklenili razsodbe najvišjega sodišča.

V North Dakoti so bile delovne ure zvišane nad 50 ur, plače so bile znižane za 40 odstotkov.

Seji izvrševalnega odbora je prisostvoval senator Wagner, ki je izdelal delavsko predlogo, ki bo v najkrajšem času prišla na debato v obeh zbornicah.

Resolucija delavske federacije pravi, da bodo podjetniki zopet sprejemali v delo otroke, kar je NRA prepovedovala, ker jih najvišje sodišče pri tem ne zadržuje.

Dalje pravi resolucija, da bodo nastale velike delavske borbe, da delavci obdrže svoje pravice. Resolucija pa tudi pozivlja neorganizirane delavce, da naj ustanovijo svoje organizacije, katere se naj pridružijo k A. F. of L., da bodo uspešni v svoji borbi proti brezsrčnim izkoriščevalcem delavcev.

MAŠČEVALA SVOJO ČAST

Chicago, Ill., 7. junija. — Policija je zaprla 16 let staro Ido Soli, ker je ustrelila 45 let starega Caesarja Scaglioneja, očeta treh otrok.

Dekle pravi, da jo je Scagli-

oni zapeljal v avgustu in pozneje v novembru lanskega leta. Vsled tega ga je smrtno sovražila. V njegovo sobo je vrgla kamen in ko se je prikazal na vratih, ga je ustrelila, da je rešila svojo čast.

General Goering v Beogradu

MORILCI PLAČALIZ ŽIVLJENJEM

Trije morilci so umrli na električnem stolu. — Mati in sin sta bila obesa na istih vislicah.

Charlestown, Mass., 7. junija. — Kmalu popolnoči od četrtka na petek so svoj zločin plačali na električnem stolu brata Murton (25 let) in Irving (22 let) Millen ter njun tovariš Abraham Faber, star 25 let.

Nedaleč od smrtne celice pa je bila v svoji celici Murtonova žena Norma, hči protestantskega pastora, ki je bila obsodena na zaporno kazen, ker je morilec pri njihovem zločinu pomagala.

Vsi trije so morali dati življenje, ker so ustrelili nekega policista, ko so skušali oropati neko banko v Needham in so bili pri tem zasačeni.

Georgetown, Del., 7. junija. Mrs. May H. Carey, stara 55 let in njen starejši sin Howard, star 27 let, sta zgodaj v petek jutraj bila obesa na istih vislicah, ker sta pred sedmimi leti umorila njenega brata Roberta R. Hutshelkisa zaradi njegove zavarovalnine v znesku \$2000.

Njen drugi sin James, star 23 let, je bil obsodjen na doživetje, njen tretji sin Lawrence, star 21 let, pa se nahaja v ječi zaradi vloma.

Dva protestantska duhovnika sta bila vsa noč pri obeh na smrt obsodjenih, da sta ju tolažila v zadnji uri. Oba sta več ur brala sv. pismo. Ob 5 zjutraj je paznik odprl njuni celici in jima je bilo dovoljeno srečati se na hodniku. Mati ga je krčevito pritisnila k sebi, ga božala po lasih in je bridko jokala. Nato sta se objela in se držala 15 minut, dokler jih pazniki niso ločili in ju odvedli celice.

Mati je bila odpeljana pod vislice ob 6.07, sin pa ji je sledil na isti žalostni poti ob 6.41.

ZAHTEVAJO ODSTOP MISS PERKINS

Patriotična društva dolže tajnico zanemarjanja službe. — Ni dovolj stroga glede deportacij tujcev.

Allied Patriotic Societies v New Yorku so poslale na predsednika Roosevelta zahtevo, da odstrani iz svojega kabineta delavsko tajnico Miss Frances Perkins, ker ni dovolj odločno z ozirom na deportacijo tujcev.

Zahteva je bila poslana predsedniku že 24. aprila, toda patriotična društva niso prejela še nikakega odgovora. Resolucija, katero so soglasno sprejeli delegati 40 patriotičnih društev, dolži Miss Perkins, da dovoljuje, da ostaja v deželi veliko število tujcev, ki zaslužijo, da so deportirani.

Resolucija navaja lastno poročilo delavske tajnice pred odborom poslanske zbornice 3. januarja, ko je priznala, da je v deželi 1400 takih tujcev, ki bi morali biti deportirani. Obenem pa tudi omenja pričevanje naseljenjskega komisarja W. D. McCormacka, ki je priznal, da je do 9. aprila to število poskočilo na 2335.

Miss Perkins je obdolžena, da se je izkazala za nesposobno kot delavska tajnica. Dalje pravi resolucija, da je bilo prijelih mnogo tujcev, ki so nepostavno prišli v deželo, ki pa niso bili deportirani.

Predsednik Allied Patriotic Societies, Francis H. Kinnert, je poleg prošnje pisal predsedniku naslednje pismo:

"Delegati, ki so soglasno potrdili prošnjo, niso tega storili brez skrbnega razmišljanja in brez preiskave dejstev. Čutijo, da je to njihova dolžnost, četudi mučna, v prepričanju, da uradnik, ki svojevoljno dolgo dobo ne izpolnjuje postavbe, ni sposoben, da še dalje ostane v javnem uradu".

JAPONCI OGROŽAJO KITAJSKO

Šanghaj, Kitajska, 7. junija. Japonski diplomatični zastopniki pravijo, da bo japonska vojska drastično nastopila v severni Kitajski, ako kitajska vlada takoj ne poskrbi, da se spor med Japonsko in Kitajsko ne reši ugodno za Japonsko.

Japonska je Kitajski poslala ultimatum z zahtevo, da postavi novo vlado, ki bo zatrla roparstvo v severni Kitajski. Japonska zahteva, da je odstranjen kitajski vrhovni poveljnik in pravi vladar Kitajske, general Čjang Kaj-šek, katerega dolži, da je kriv vseh zmešnjav na Kitajskem.

Iz vseh poročil, ki prihajajo iz Kitajske, je mogoče sklepati, da hoče Japonska izko-

ristiti zmede v Evropi in dobiti nadoblast nad severno Kitajsko.

Najprej bo s svojo armado iz ozemlja, v katerem se nahaja glavno mesto Peiping in najvažnejše pristanišče Tientsin, pregnala vse kitajske uradnike, ki so ovržani Japonski ter jih bo nadomestila s podkupljenimi domačini. Nato bo prebivalstvo severne Kitajske "prosil" mančukuankega cesarja Pu Yi-ja, ki je že bil nekoč kitajski cesar, da sprejme provinco pod svojo vlado. Tako bo mančukuanški cesar zopet zasedel kitajski zmadjev prestol.

Governer province Hopej, general Ju Hsueh Cong je na zahtevo Japonske odstopil in

MORNARIŠKA KONFERENCA SE KRHA

Pogajanja so zašla v kritičen položaj. — Angleži Hitlerju nočejo dovoliti zahtevanih 35 odstotkov.

London, Anglija, 7. junija. Pogajanja med Anglijo in Nemčijo glede mornariškega vprašanja prihajajo na mrtvo točko. Delegati se v dveh točkah nikakor ne morejo sporazumeti.

Angleži hočejo, da se Nemčija zadovolji z mornarico, ki bo tretina angleške mornarice, medtem ko Nemci zahtevajo mornarico, ki bo znašala 35 odstotkov angleške mornarice. Poleg tega pa Nemci tudi nočejo objaviti natančnejših podrobnosti o svojih mornariških načrtih v tem okvirju.

Pogajanja so se pričela šele v torek in že sedaj se kaže, da je med posameznimi sejami mnogo odmorov, kar je dokaz, da se pogajanja krhajo.

Po kratki seji v admiraliteti v sredo dopoldne, so se delegati zbrali k drugi seji šele v četrtek popoldne. V tem času je načelnik nemške delegacije baron Joachim von Ribbentrop poročal predsedniku Hitlerju o angleških zahtevah.

Negotovost, ki plava nad pogajanj, je razvidna tudi iz izjave, nekega nemškega delegata, ki je rekel, da ne ve, kdaj se bodo pogajanja zopet nadaljevala.

Ribbentrop stalno molči in ničesar ne izda, toda neko poročilo, ki je bilo objavljeno v listu 'Berliner Tageblatt', kaže smer nemške mornariške politike. Poročilo namreč pravi:

"Medtem ko je tonaža nemške mornarice določena na 35 odstotkov v primeri z angleško mornarico, mora biti prepuščeno Nemčiji da odloči, kakšne ladje hoče graditi v tem okvirju".

Angleži nikakor niso pri volji Nemčiji dovoliti zahtevane mornarice, ker bi taka mornarica presegala moč domače angleške mornarice.

Anglija želi, da bi največja bojna ladja na svetu smela imeti 25,000 ton, temu nasproti pa stoji Francija in Italija, ki sta obe sklenili, da bosta gradili bojne ladje po 30 tisoč ton.

Nemčija zahteva matično ladjo za aeroplane, 5 bojnih ladij, 16 križark in 50 rušilcev, katere namerava zgraditi v petih letih.

njegov odstop je kitajska vlada sprejela. V plačilo je vlada generala Čonga imenovala za vrhovnega poveljnika vladne armade, ki se v provinciah Sečvan in Kansu bori proti komunistom.

GENERAL NI BIL DELEŽEN ZELO VELIKEGA SPREJEMA

Jugoslovanski uradni krogi zatrjujejo, da obisk generala nima političnega značaja. — Ulice v zastavah zaradi narodnega praznika.

BEOGRAD, Jugoslavija, 7. junija. — General Hermann Wilhelm Goering je s svojo ženo prišel popoldne v Beograd. Iz Dubrovnika se je z avtomobilom pripeljal v Mostar, od koder je s svojim spremstvom v treh aeroplanih letel v Beograd. — Goering je sam vodil svoj aeroplan.

DR. BENEŠ DOSPEL V MOSKVO

V Moskvi bo ostal tri dni. Rusija se bo pokazala kot varuhinja malih slovanskih držav.

Moskva, Rusija, 7. junija. — Čehoslovski zunanji minister dr. Edvard Beneš bo ob svojem prihodu sprejet kot velik državnik majhne države, s katero vežejo Rusijo najtesnejše prijateljske vezi.

Dr. Beneš namerava v Moskvi ostati tri dni.

Dr. Beneš bo deležen istih časti, ki so bile izkazane angleškemu zastopniku stotniku A. Edenu in francoskemu znanjenu ministru Pierre Lavalu, ko sta spomladi obiskala Moskvu. Najbrže ga bo sprejel tudi Jolip Stalin ter bosta razpravljala o vzhodno-evropskih problemih brez tolmača, kajti dr. Beneš je prvi minister kake države, ki govori tudi rusko.

Benešev obisk je bolj prijateljskega značaja in kaj več skoro ne more biti. Obe državi sta pred kratkim podpisali pogodbo za medsebojno vojaško pomoč, ta teden pa sta podpisali kreditno pogodbo, ki je za Rusijo ugodnejša, kot katerekoli pogodba, ki jo je še podpisala s kako kapitalistično državo.

Med Rusijo in Čehoslovasko ni nikakih spornih zadev, o katerih bi morala dr. Beneš in Maksim Litvinov razpravljati. Diplomatični krogi pa domnevajo, da bosta razpravljala o tem, na kak način bi v slučaju vojne mogla katera država kar najhitreje prihiteti drugi na pomoč. To mnenje tem bolj potrjuje dejstvo, ker se ravno sedaj nahaja čehoslovaska vojska in letalna delegacija v Moskvi.

Vsled Beneševnega obiska bo tudi Rusija v položaju, da igra svojo tradicionalno vlogo kot varuhinja malih slovanskih držav. To vlogo je caristična Rusija igrala proti Avstro-Ogrski in Turčiji. Sedaj pa misli komunistična Rusija, da mora svoje sestrške države braniti proti fašizmu.

Beograd, Jugoslavija, 7. junija. — Nemški zračni minister general Hermann Wilhelm Goering je s svojo soprogo in spremstvom odpotoval iz Dubrovnika ter je proti večeru došel v Sarajevo, od koder bo odpotoval v Beograd, kjer bo imel konferenco z ministrskim predsednikom B. Jeftićem.

Splono se zagotavlja, da bo njegov obisk v Beogradu privatnega značaja in bo stanoval v nemškem poslaštvu.

Politično navdušenje za Goeringa se je po odkritem kazanju velikega prijateljstva do Bolgarske in po navdušenem Goeringovem sprejemu v Budimpešti v Jugoslaviji zelo poleglo, ker je privatno omenil, da vidi v Bolgariji in Madžarski zaveznice v svetovni vojni in da je njegov namen doseči z Jugoslavijo omejen sporazum kot s Poljsko.

Toda Jugoslavija se v očeh Francije ne mara izpostavljati nikakoli nevarnosti s tem, da bi kazala kako posebno počast, ako je prišel Goering na obisk.

Na beogradskem letališču so ga pozdravili nemški poslanik in odlične osebe nemške kolonije, kraljev pribočnik in zastopnik ministrskega predsednika Jeftića. Odpeljali so se v nemško poslaštvo, kjer so se gostje nastanili. Občinstvo je molče gledalo, ko so se vozili po glavnih ulicah.

Zvečer je nemški poslanik priredil banket za Goeringa in njegovo ženo. Pred banketom pa se je Goering oglašil v kraljevem gradu, kjer se je vpisal v knjigo obiskovalcev.

Naslednjega dne se je zgledil pri ministrskem predsedniku Jeftiću in vojnem ministru generalu P. Živkoviću ter je bil v avdijenci pri regentu princu Pavlu in kraljici-vdovi Mariji in kralju Petru, kateremu je prinesel v dar model za električno železnico.

Tekom obiska v Beogradu bo general Goering obiskal tudi kraljev mavzolej, kjer bo položil venec na grobnico kralja Aleksandra.

Jugoslovanski uradni krogi zatrjujejo, da Goeringov obisk nima političnega značaja. In nemški poslanik mu je povedal, da so beogradske ulice v zastavah zaradi narodnega praznika in ne zaradi njegovega obiska.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
One year in advance	\$7.00
Three months in advance	\$3.50
One month in advance	\$1.00
Subscription Yearly	\$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.
Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

PRIPRAVE ZA MIR

Ko bi ameriška vojna mornarica imela lesene ladje, ki bi bile oborožene s topovi, katere je treba nabijati spredaj in če bi bili mornarji oboroženi z loki in puščami, bi bila obramba dežele tako jasno in sramotno zamarnjena, da bi se po celi deželi dvignil glas: "Pripravite se, tiokler ne bo prepelno!"

Amerika je pripravljena za vojno, toda ni pripravljena za mir.

Ameriški narod želi mir. Toda naš ustroj, ki bi nas imel varovati pred vojno, je tako zastarel, kot kaka stara bojna ladja.

Staro pojmovanje o nevtralnosti je polt modernini razmeram brezpomembno. To je dokazala svetovna vojna.

Nevtralnost je vodila samo v popolni nagib na eno stran, kakor v slučaju Holandske, ali pa da je bila kaka država tudi potegnjena v vojno, kakor Združene države.

Amerika v taki vojni, kakoršna bo bodoča vojna v Evropi ne more zahtevati pravice do svobode na morjih.

Tudi ne smemo cele gospodarske pomoči naše dežele vreči samo na eno stran, kakor smo storili leta 1916, kajti potem bo trgovsko življenje Združenih držav odvisno od zmage narodov, s katerimi smo v trgovskih odnosih.

Vsled tega moramo ostati izven vojne s svojim denarjem, z življenjskimi potrebščinami, z blagom, z municijo, ako se sploh hočemo izogniti vojni.

Smernice, s katerimi moremo obdržati svojo nevtralnost, so znane. Med njimi so:

1. Postava, ki prepoveduje dovoliti posojilo vojskujočim se državam;
2. postava, ki Amerikancem prepoveduje trgovati z vojskujočimi se državami, in
3. postava, ki prepoveduje Amerikancem hoditi v vojno ozemlje.

To pomeni, da se moramo odpovedati lahkini, toda sleparskim vojnim dobičkom.

Toda cilj je vreden take žrtve.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.30	Din. 300	\$ 44.40	Lir 500
\$ 11.75	Din. 500	\$ 88.20	Lir 1000
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 176.40	Lir 2000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 352.80	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.85
\$ 15.—	\$ 16.—
\$ 20.—	\$ 21.—
\$ 30.—	\$ 31.25
\$ 40.—	\$ 41.25
\$ 50.—	\$ 51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPISNICI
SPOKOČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

— V Sheffieldu, Pa., se je smrtno ponesrečil Alojz Hrovatin, doma iz Terpcan pri Hlirski Bistrici na Notranjskem, pri vožnji z motornim vozilom po železniški progi v drugo naselbino, kamor se je nameraval preseliti, ko je vozilo na o-strem ovinku padlo s proge. Pokojnik je pri tem z glavo priletel na tračico ter dobil tako močan udarec, da je na mestu izdihnil. Z njim je bila tudi njegova žena, otrok in oče žene, ki pa so ušli poškodbam. Tu zapuščajo tudi enega brata, v starem kraju pa drugega brata in sestro.

— V Monessen, Pa., je preminul Anton Klančar, star 60 let. Rodil se je 24. decembra 1875 v Novi vasi, fara Bloke, Jugoslavija, odkjer je prišel v Ameriko pred 35 leti in se nastanil v zpadni Pennsylvaniji, kjer si je pridobil mnogo prijateljev med člani in drugimi rojaki. Zaposlen je bil pri Pittsburgh Steel Co. Umrl je 29. aprila in pokopan je bil 1. maja na pokopališču Bell Vernon.

Pokojnik zapuščajo žalujočo soprogo, štiri sinove in tri hčere ter več drugih sorodnikov.

— 4. junija je preminula v Clevelandu po dolgi bolezni Mary Marzlikar, stara 39 let. Njeno deklško ime je bilo Selma. Rojena je bila v Matenja vasi, fara Iz pri Ljubljani, odkoder je prišla v Ameriko leta 1906. Tu zapuščajo žalujočo soprogo Franka, ki vodi čevljarstvo trgovino, in sina Franka, ki je čevljar. Poleg tega pa dve hčeri, Louise in Dorothy, dva brata, Louisa in Franka. V Fairport, Ohio, zapuščajo očeta Jakoba in sestro Alice. Pokojnica je bila članica društva Mir, št. 142 SNPJ in delničarka Slov. Doma.

— V Detroit, Mich. je po kratki bolezni preminul John Stupar v starosti 47 let. Doma je bil z Dolnega polja, vas Česta na Dolenjskem. Zapuščajo žalujočo soprogo in šest otrok, namreč tri sinove in tri hčere v starosti od 4 do 24 let. Pokojnik je bil iz cerkve sv. Janeza Vianeya na Holy Cross pokopališče 28. maja.

— Umrl je v okrajni bolnišnici v Waukegan, Ill. Mihael Mšič, star 72 let, se tednik. — Doma je bil blizu Črnomlja, Bela Krajina. V Ameriki je bil ravno 50 let. Pred leti je živel v Jolietu, potem pa že dolgo let v Waukegan in je bil dobro poznan v naselbini. Pokojnik je bil iz cerkve sv. Janeza Vianeya na Holy Cross pokopališče 28. maja.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

kopan je na željo njegovih sorodnikov na slovenskem pokopališču sv. Jožefa v Jolietu.

— Na Willard, Wis., je smrt ste gnila svojo koščeno roko v spoštovano Jordanovo družino in jim ugrabila ljubljeno moža in očeta. — Po težki štiridnevni bolezni je dne 27. maja izdihnil svojo blago dušo. Pokojnik se je rodil pred 74 leti v vasi Groblje, fara St. Jernej, na Dolenjskem. Zapuščajo žalujočo soprogo in deset že odrastlih otrok in hčera, namreč štiri sinove in šest hčera, od katerih je osem poročenih.

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Zalostnih sre naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znanec, da je nemila smrt iztrgala iz naše srede ljubljeno soprogo oziroma skrbnega očeta

John Divjak.

Preminul je po kratkem bolehanju (pljučnici) dne 27. maja 1935. Pokopan je bil dne 30. maja na Oakwood pokopališču. Pokojnik je umrl v starosti 65 let. Rojen je bil na Vrhniki na Notranjskem. Tukaj zapuščajo žalujočo soprogo, sina in hčere, v starem kraju pa dve sestri. Pokojnik je spadal k dvema slovenskima podp. društvoma, namreč društvu sv. Roka, št. 94, J. S. K. J. in Samostojnemu društvu Sokol.

Navedenim društvom se najlepše zahvaljujem za vsestransko bratsko naklonjenost.

Dalje se prisrčno zahvaljujem sorodnikom in vsem drugim, ki so se prišli posloviti od njega in ga spremlili na njegovi poti. Iskrena hvala vsem, ki so darovali svetlečice in vence. Prisrčna hvala onim, ki so dali za pogreb avtomobile brezplačno na razpolago. Hvala tudi pobornemu zavodu Joseph Nemanich za lepo urejeni pogreb. Najlepša hvala vsem!

Nepozabni soprogi in očetu, poživaj v miru po zemskem trpljenju, in naj ti bo ohranjen lep spomin!

Zalujoči ostali:

Ivana Divjak, soproga.

Victor Divjak, sin.

Mihaela Divjak, hči.

Waukegan, Ill., 2. jun. 1935.

VELIKA POVODENJ V MEHIKI

Mexico City, Mehika, 6. jun. Voda reke Mexico se je zopet vrnila v svojo strugo in v blatu je za seboj zapustila okoli 400 mrtvih.

Izpod razvalin cerkve San Pedro, kjer vsako leto molijo velike množice za dež, je bilo izvečenih 355 trupel, med njimi mnogo otrok. Ko je bilo mnogo vernikov v cerkvi, je nenadoma pridrla voda, ki je podrla cerkev in mnogo trupel odnesla s seboj po 15 milj daleč.

BREZ RADIA, KINA IN AVTOMOBILA

Skoraj istocasno, ko evropske oddajne postaje oddajajo koncerte, govore in predavanja, jih slišijo po vsem širnem svetu: v Ameriki, Afriki in Aziji, kjer že skoraj v vsaki samotni deluje kak sprejemni aparat. Po vsem tem pa živi v Evropi kakih 5000 duš močan narod, ki niti ne slut, da so na svet avtomobili, kaj se, da bi kdo kaj slišal o radu in kinu.

Ta pozabljeni košček evropske zemlje leži zahodno od Škotske obali. Tam je več malih otokov, ki se skupaj imenujejo Hebridi. Tjakaj niso privleli valovi svetovne vojne in drugih vojn; ni prišel glas o revolucijah in velikih prevratih na političnem, duhovnem in tehničnem področju. Kinematograf je tam prav tako malo znan, kakor bolnišnice. Ljudje, ki prebivajo na teh 60 malih otokih, so od drugega sveta kar odrezani ter se tudi malo zanimajo za ostali svet, ker nočejo zapustiti svoje domovine. Le redki izmed njih so že kdaj prišli do Škotske obale, tako, da komaj vedo, kaj je mesto.

Ti prebivalci Hebridov žive na svojih otokih trdo življenje. Vse njihovo gospodarstvo je v poljedelstvu, ribištvi, rezanju šote in tkalstvu. Može in žene skupno opravljajo svoje trdo delo. Prevoznih sredstev nimajo. Kar pridelajo, znese na hrbti po strmih stezah do kraja, kjer to prodajo. Najbolj se jim splača tkalstvo. Tko pa ženske, in sicer na star način, taki, da je mnogo truda, preden stko lep kos platna. Tega nato neso več milj daleč k urodnemu predstojniku, ki pritisne na platno svoj uradni žig.

Tudi pisati in brati splošno malo znajo. Zato tudi nimajo ne knjig, ne časopisov. Tisti redki med njimi, kateri so se naučili pisati in brati na Škotskem ali na Angleškem, so pri sootročanih v velikih časih. Kadar zaide med nje kak časopis, ki je morda že bogve koliko let star, ga potem prebirajo tisti, ki so se na Angleškem naučili pisati in brati ter ga na glas

bero drugim. Med seboj govorijo dansko. Ker se močno ženijo med seboj, ni čudno, da so skoraj vsi otočani med seboj v sorodstvu in svaštvu. Nekajkrat na leto se zbirajo k posebnim shodom, ki so njihova edina prireditve. Pri tej priliki mnogo pijo in kade.

METUZALEMA POSNEMAJO

"Centenarium Club" — Klub stoletnikov — je gotovo eden izmed najbolj nenavadnih v Londonu. Obiskovalec, ki stopi v njegove prostore in se javi njegovemu predsedniku, bo v prvem trenutku sicer morda razočaran. Namestu Metuzalema z dolgo sivo brado bo namreč zagledal moža, baš predsednika — g. dr. Maurice Ernesta, ki dela vtis 40-letnega, jovialnega moža. Nu, ko se bo malo pomenil z njim, bo izvedel, da šteje v resnici že 73 let in da v klubu nikakor niso vključeni samo ljudje z resničnimi sto leti, temveč tudi takšni, ki bi radi nekaki sto let.

Trenutno, vam pove dr. Ernest, šteje klub po vsem svetu šest tisoč članov, a če bodo njegova stremeljenja malo bolj prodira v svet, se bo to število gotovo najmanj podedesetorilo.

Ustanovitelji kluba so napovedali zagrozen boj smrti, t. j. prežgodnji smrti. Kot sramotno obento, da umirajo ljudje že s 65., 70. letom, dočim je 80 let življenja že redkost, 90 let pa čudež. Trdno so prepričani, da so ljudje sami krivi, če neka med podrugim milijonom komaj eden 100. rojstni dan.

V tehničnem področju in vseh drugih stvarih so storili ljudje čudeže v biologiji, glede razpadanja svojega organizma in predčasne starosti pa so ostali sušnarji. Zato si je klub stoletnikov nadel nalogo, da osnuje znanstveni zavod, prvi te vrste na svetu, ki bi raziskoval samo pogoje in sredstva, po katerih bi se človeško življenje podaljšalo do prave meje.

CUDEŽNA REŠITEV V ZRAKU

Jako nevarno pustolovščino sta zadnje dni doživela dva francoska vojaška letalca, ki sta se dvignila v zrak blizu St. Raphaela ter sta se namenila na polet proti Cuersu.

Ko sta bila kakšnih 800 m nad zemljo, sta zašla z letalom v silovit vihar, ki je metal letalo sem in tja kakor žogo. Z nekim snomom je burja potisnila letalo precej proti tlemi. Tedaj je pilotov spremljevalec, ki se ni z jermenom privezal na sedež, zletel z mesta, pilotu pa je siloviti obrat izvil krmilo iz rok.

Srečno naključje je storilo, da se je pilotov spremljevalec zakotalil proti koncu letala. Ujel se je za rep. Medtem se je tudi pilotu posrečilo dobiti oblast nad letalom. Ustavil je motor ter je v drsalnem poltu pristal na ravnem polju. Pristanek je bil srečen. Letalca sta ostala v glavnem nepoškodovana, samo mehanik se je nekoliko opraskal.

POZDRAV.

Pred odhodom v na obisk v staro domovino na parniku "Normandie", pozdravlja svoje družine in prijatelje in znanee v Rock Springs, Wyo. in sploh po celi Ameriki. G. Antonu Šubelj se pa zahvaljuje, ker nama je razkazal zanimivosti velikega mesta New York.

Na veselo svidenje ob povratku!

Mrs. Mary Keržnik,
Mrs. Mary Galičič.

Peter Zgaga

MINIMALNA PLAČA.

Najvišje zvezno sodišče je torej ovrlo veljavnost N. R. A., najvažnejše vladne agencije, ki je tvorila ogrodje predsednikovskega "New Deal".

NRA je imela dosti prijateljev in dosti nasprotnikov. Proti nji so bili nekateri najbolj starokopitni in najbolj radikalni elementi.

V kredit ji je treba šteti, da je začasno odpravila zaposlitev nedoletnih ter določila minimalne plače.

Takoj ob njenem rojstvu je vzkliknil njen duševni oče general Hugh S. Johnson:

Minimalna plača bo štirinajst dolarjev na teden. Po djetnik, ki ne more plačati svojemu delavcu po štirinajst dolarjev na teden, ni noben po djetnik in naj gre k vragu.

Določba glede minimalne plače je delala brezvestnim gospodarjem v začetku precej preglatice, sešoma so si pa pomagali.

Samo dva slučaja bom navedel. V New Yorku sta kolikor jaz vem, dve nemški tovarni, kjer so zaposlene nekatere naše slamičarice.

Gospodarja izključata gospodarsko stisko in plačujeta večino vsem delavkam minimalno plačo — \$14 na teden.

Štirinajst dolarjev ni dosti, toda nekaj je vendarle, če bi jih posamezna delavka lahko sama spravila. Pa jih ne.

Dve delavki se morata zadovoljiti s štirinajstimi dolarji na teden. Dve in dve morata delati v kompaniji in naredita seveda za dve, v knjigah je pa samo ena zapisana in samo ena dobi plačo — štirinajst dolarjev na teden. Svoj borni zaslužek mora seveda deliti s svojo družico (čije ime ni zapisano v knjigi) in potentatka zaslužki vsaka le po \$7.

Zanimiv je tudi slučaj mojega znanca, postarnega karpenterja, ki se je v domovini izučil obrti.

— Ja, tako daleč smo prišli — mi je pravil, — da se mi malo zdi živeti. Res je, da sem star, in da mi je, ko iščem delo, plešasta glava v največjo spodliko, toda nekako razmerje bi moralo vseno biti in bi morali že vsaj nekoliko vpoštovati človekovo zmoglost.

— Unijo plačujem že odkar sem v tej deželi, pa kaj hočem, ker je mladih unijskih karpenterjev od sil brez dela. Jesti je pa treba, če ne trikrat, že vsaj enkrat na dan.

— Po dolgem tavanju in medlovanju sem dobil delo v velikem štoru. Karpenterja vedno potrebujejo za najrazličnejše stvari: okna je treba popraviti, pri mizah kaj pribiti, glavna stvar so pa izložbe. Skoro vsak teden drugače police, obešalniki in okraski.

— Delovodja mi pokaže vzorec okraska, načrt kulis ali kaj drugega in pravi:

— Prihodnji teden bo treba to in to.

— Zaprem se v delavnico v pritličju in delam. Trdno delam, da zgotovim. Doslej še nisem slišal graje, iz česar sklepam, da so zadovoljni, če ne z menoj, že vsaj z mojim delom.

— Koliko pa zaslužiš? — sem ga vprašal.

— Sram me je povedati — je zamrmral, in mu je res rdečica šnila v razoran obraz.

— Toliko vem, da ti ne plačajo kot so ti véasi, dosti manj pa tudi ne.

— Po NRA mi plačajo.

— Pa vendar ne minimalne plače?

— Nak. Minimalno plačo dobi fant, ki pometava tovarno in hodi v mojo delavnico cigarete kaditi. Njemu plačajo kot določa pravilnik — štirinajst dolarjev na teden. Meni, izučnemu karpenterju in samostojnemu delavcu jih pa dajo \$15...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

STRAH PRED SMRTJO

Vsak človek se bolj ali manj boji smrti.

Boji se je bogataš, ki mu je na službo vse, kar se prodaja in vse, kar je dobil za denar. Boji se je celo kaznjene, ki je obsojen prav do konca svojih dni nositi kaznjenško oblečilo in uživati kaznjenško juho, v kateri "eno kašnato zrna lovi drugo."

V dneh kolere, ko preže agenti kolerni, — kolerni baci-li — na nas ob vsakem koraku, se izpremeni strah pred smrtjo v pravo pravcato bolezen.

Srečate človeka pobledelega, prepadlega, z nekakim plašnim izrazom v obrazu. Prva vaša misel je: ta človek je prestopil težko kolero. A začnete govoriti z njim in doženete, da imate pred seboj človeka, ki je le žrtev strahu pred smrtjo.

"S kakšnim milom si umivate roke?" vas vprašuje tak gospod brez vsakršnega nvida.

"S klorkalovim," mu odgovorite.

"Za vraga! A jaz se umivam s karbolovim. Klorkalovo milo bo gotovo boljše. Moram si preskrbeti klorkalovo."

Preide torej h klorkalovemu milu, toda kakor hitro zve, da si ta in ta profesor umiva roke brez vsakršnega mila, le v selni kislini — preide takoj tudi k selni kislini.

Poznam celo vrsto takih mučnikov.

Kadar se snideta dva trije takih bolnikov, bolniki iz strahu pred smrtjo, začne takoj razgovor, ki bi bil vreden, če ne bi čopila Ajvazovskega, pa gotovo vsaj blaznice.

"Kaj mislite, ne škoduje, da sem popil tri čašice čaja?"

"Kajpada ne. To je celo dobro. Doktor A. pravi, da je treba piti mnogo čaja, ker človek, ki je zbolel za kolero, umira pravzaprav zato, ker je njegov organizem izgubil vso vodo."

"Doktor A. ne razume ničesar! Ampak poslušajte doktorja B.! Ta trdi, da čaj razredčuje želodčno kislino, a ta uničuje — kakor je znano — kislino!"

"Zato pa čaj razgreva želodec! A med epidemijo kolere je najkoristnejše ohraniti topel želodec!"

"A da čaj razredčuje želodčno kislino, to je za vse brez pomena!"

Vsaka steklenica čaja je za bolnika iz strahu pred smrtjo — celo kardinalno vprašanje. Piti ali ne piti? — hamletovski

problem. Vsak zajtrk, vsak obed — pravcata tragedija.

Od rana do noči premišlja človek o enem: kako uiti kolerni? Ko se vozi z ivoščkom, mu šine v glavo misel, da bi bilo varneje voziti se s tramvajem. Toda v tramvajskem vozu ga mučijo dvomi, da bi le ne bilo bolje voziti se z ivoščkom. A nič lažje mu ni, kadar hodi peš. Koliko ima pač razlogov proti pošhoji nezaupe človek v času epidemije kolere? Prav toliko, kolikor jih je možno navesti tudi proti tramvajem in proti ivoščkom!

Te dni je prišel k meni eden takih ljudi ves razburjen. Zgodila se mu je neizgovorna: pojedel je šči (zelnato juho) s smetano.

"No, in kaj potlej?"

"Ali, saj smetana ni bila kuhana! Sirova smetana!"

"Zato pa so bile gotovo šči gorke!"

ZAKLAD BANKOVCEV V STAREM BOBNU

Neka godba v Frankfurtu si je nabavila s priložnostnim nakupom star boben, ki je bil vsekakor v taksem stanju, da so ga morali popraviti pred rabo. Nalog za popravilo je dobil mlad bobnar, ki se je takoj spravil na delo. Začel je snemati kožo.

Ko je odprl bobnov obod, pa se je nemalo začudil: v bobnu je namreč našel šop dolarskih bankovcev, predstavljajočih okroglo vrednost 2000 dolarjev.

Najditelju se je zdelo nemogoče, da bi bili bankovci pristi. In tukaj se začne groteskna zgodba. Bobnar je bil prepričan, da so bankovci ponarejeni ali pa takšni, ki so jih vzeli v Ameriki iz prometa. Obvestil je o tem tudi svojega lapelnika, ki mu je dejal, naj stori z najdlbo kar hoče. Zvečer se je bobnar napotil v gostilno, kjer je razsipaval dolarje kakor ničvreden papir. Precej jih je razdal, samo nekaj jih je obdržal zase. Tudi ti isti, ki jih je možakar obdaroval z bankovci, so bili prepričani, da gre pri tem le za ljubezne poklone brez dejanske vrednosti. Zato se je bobnar tem bolj začudil, ko je naslednjega dne osebo stopil k podružnici Državne banke, kjer so mu izmenjali bankovce za sto dolarjev brez pridržka, toda z opombo, da je vsak nemški državljani obvezan prijaviti tujo valuto.

"Samo 40 stopinj, ko sem začel jesti, toda baci pogine šele pri 60 stopinjah toplote!"

Izkazalo se je, da je ta nesrečnik vestno meril temperaturo svojih jedi ter da mu k ščijem razen smetane in žlice podajajo tudi — toplomer!

Enemu izmed znancev, ki je po naklonjeni plošči maniakalnega strahu pred smrtjo zdrsnil že tako globoko, da si je mazal tudi podplate s formalinom, sem svetoval v šali:

"Veste kaj? Delajte se bolnega in pojdite le v bolnico! Tam si vzemite poselno sobo, bodisi v Jelazavjetinski ali v Jevgenjevski, in ležite ondi do nove zime. Tja ne zabodite za vami prav gotovo niti en bacil!"

Dobričina se je zamišljeno zadržal v me ter vzklil:

"Mislite? Ah, to je dobra ideja!"

MUZEJ PILSUDSKEGA

Grad Belvedere, v katerem je poljski narodni junak, general Pilsudski prebil zadnjo noč svojega življenja, bodo po sklepu varšavske vlade spremenili v muzej. Grajske prostore in njih notranjo opremo bodo ohranili tako, kakor so bili za časa njegove smrti. Ohranili bodo vse spominke in trake, ki jih je maršal prejel ob raznih prilikah, kakor tudi trake z venčev, ki so jih položili ob njegovo krsto. V posebni dvorani bodo shranili pokojnikove rokopise in vsa dela o njem.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srecem naznanjamo sorodnikom, znanec in prijateljemo tužno vest, da nam je kruta smrt iztrgala iz naše srede ljubljeno soprogo in mater

Helen Staudohar,

rojena Curl, doma iz Vmole, občina Banjaloka pri Kočevju. Umrla je po dolgotrajni bolezni 20. maja zjutraj ob 9 v Brooklyn State bolnišnici. Rojena je bila 15. novembra leta 1868, stara tedaj 67 let. V Brooklyn je prišla leta 1892. Med tem časom je bila dvakrat v starem kraju, enkrat samska, drugič je šla leta 1914 z "Marto Washington" 17. junija s 4 otroci. Mr. Zupan, sedanjí urednik KSKJ je sam v hišo prinesel šifkarto od Sakserja. Ker jo je svetovna vojna zunaj zajela, je morala zunaj ostati 2 leti in pol. Prvo leto je zunaj umrla edina hčerka, stara 3 leta; nazaj je prišla 2. januarja 1917 s tremi sinovi. Prišla je z veliko težavo čez Holandsko, ker so bile vse druge proge zaprte. Na Holandskem je morala čakati 14 dni parnika. Če ne bi imela ameriškega papirja s seboj, ne bi mogla nazaj tisti čas.

Pokopana je bila 23. maja na pokopališču sv. Trojice.

Iskren izraz naše globoke hvalečnosti naj prejmejo vsi darovalci za sv. maše in evetje, in to so: moj brat in soproga, Jos. Staudohar iz Worcester, N. Y., Martin Curl in družina, brat ranjke, Mr. in Mrs. Peršich, Mr. in Mrs. Hodnik, nečakinje, Mr. in Mrs. Zupančič, Mrs. Erhartič, Mrs. Tončič, Mr. Oroš, Mr. Lajudeker, Mr. in Mrs. Nakrst, Mr. in Mrs. Zep, Mr. in Mrs. Lavda, Mr. in Mrs. Hekenger, Mr. in Mrs. Baumkeršner, Mr. in Mrs. Stork, Mr. in Mrs. James McDermott, Mrs. G. McDermott, Texas Oil Co., R. R. Haywood Co.

Zahvalimo se dr. Knights of Trinity, društvu sv. Ane št. 105 KSKJ za krasne vence in korporativno udeležbo pri maši in pogrebu.

Lepa hvala Mrs. Helen Curl, Mrs. Bruder, Mrs. Dana, ki so bile največja opora v njeni bolezn. Lepa hvala vsem, kateri so jo obiskali, ko je ležala na mrtvaškem odru, ker teh je bilo ogromno število, kakor tudi pri pogrebu.

Ti, draga soproga in mati, pa počivaj v miru božjem! Lahka naj Ti bo ameriška zemlja in Te priporočamo v molitev.

Zaljujoci ostali:

Anton Staudohar, soprog.
Anthony, John Joseph, sinovi.
Martin Curl, brat.
Mrs. Agnes Peršich,
Mrs. Helen Hodnik,
nečakinji.

Vsi v Brooklyn, N. Y.

V starem kraju pa:

Marija Glad, sestra,
in več sorodstva.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

20

"Hvala lepa," je odvrnil Renzo, "prišel sem samo, da spregovorim besedico s Tonijem in če ti je drago, Tonio, da ne bom motil tvojih žensk, lahko greva v gostilno kosit in bova tam govorila."

Predlog je bil Toniju tem bolj povšeči, čim manj se ga je nadejal; ženske pa, in tudi otroci (kajti v tej stvari začenjajo zgodaj pametno presojati) niso prav nič neradi videli, da se en teknece, in sicer tisti, ki so se ga najbolj bali, umakne od polente. Povabljeni ni po ničem več vprašal in je šel z Renzom.

Dospela sta v vaško gostilno, sedla z vso prostostjo v popolnoma osamljen prostor, kajti revščina je bila vse obiskovalce odvadila tega zabavnega kraja, dala sta si prinesiti tisto malo, kar se je dobilo, ter izpila bokal vina: tedaj je Renzo s skrivnostnim izrazom rekel Toniju: "Če hočeš ti meni storiti majhno uslugo, ti jaz naredim veliko."

"Govori, govori; kar ukazuj," je odgovoril Tonio in nali. "Danes bi skočil v ogenj zate."

"Ti imaš pri gospodu kuratu pet in dvajset lir dolga, majemmo za tisto njegovo njivo, ki si jo lani obdeloval."

"Ah, Renzo, Renzo! Pokvariš mi vso dobroto, S čim mi prihajaš na dan? Preganjal si mi vso dobro voljo."

"Če ti govorim o dolgu," je dejal Renzo, "delam to zato, ker ti nameravam povedati, kako ga lahko poplačaš, če hočeš."

"Govoriš resno?"

"Resno. He, ali bi bil zadovoljen?"

"Zadovoljen? Ni ludir, da bi ne bil zadovoljen! Če za drugo ne, že zato, da bi ne videl več tistega zmrdovanja in mizganja z glavo, ki mi ga dela gospod kurat, kadarkoli se srečava. In potem vedno: "Tonio, ne pozabite; Tonio, kdaj se vidiva zaradi tiste kupčije" — tako da se, kadar pridiga in upira tiste svoje očee vame, skoro bojim, da mi poreče kar tam pred vsemi: "Tistih pet in dvajset lir!" Teh preklelih pet in dvajset lir! In potem: vrtni bi mi moral zlato verižico moje žene, da bi jo lahko zabarantal za koruzo. Toda..."

"Toda, toda, če mi hočeš storiti čisto majhno uslugo, ti brž pripravim tistih pet in dvajset lir."

"No, reci!"

"Toda..." je dejal Renzo in položil prst na usta.

"Ali je tega treba? Poznaš me?"

"Gospod kurat vlačí na dan nekakšne izgovore brez pravega konca, da tako odlašajo poroko; jaz pa bi se rad podviral. Zatrjujejo mi pa, da se ta moja poroka prav lahko na vsem lepem sklene, če se mu predstavita ženin in nevesta z dvema pričama in rečem jaz: To je moja žena, Lucija pa: To je moj mož. Ali si me razumel?"

"Ti želiš, da ti grem za pričo?"

"Nič drugega."

"In plačaš zame tistih pet in dvajset lir?"

"Tako mislim."

"Lopov, kdor odreče."

"Toda treba je najti še drugo pričo."

"Jo že imam. Ta prisiljena, moja brat Gervaso, bo storil, kakor mu jaz ukažem. Ti mu daš za pijačo?"

"In jedačo," je pritrdil Renzo. "Vzamemo ga s sabo sem, da se bo veselil z nami. Toda ali bo znal to narediti?"

"Naučim ga jaz; saj veš, da sem jaz prejel tudi njegov delež možganov."

"Jutri..."

"Dobro."

"Pod večer..."

"Prav dobro."

"Toda..." je dejal Renzo ter položil znova prst na usta.

"Pa da!..." je odvrnil Tonio, nagnil glavo na desno rame, dvignil levec in pogledal, kakor bi hotel reči: Delaš mi krivico.

"Toda če te tvoja žena vpraša, kakor te bo brez dvoma vprašala..."

"Kar se laži tiče, sem jih svoji ženi še nekaj dolžan, in sicer toliko, da ne vem, ali se mi kdaj posreči poravnati račun. Si že izmislim kakšno neumnost, da ji pomirim srce."

"Jutri dopoldne," je rekel Renzo, "bova bolj zložno razpravljala, da se o vsem matanko domeniva."

Po tem pomenku sta odšla iz gostilne; Tonio se je napotil proti domu in tuhtal, kakšno

hajko naj natveze ženskam, Renzo pa je šel poročat o sklenjenih dogovorih.

Med tem časom se je Neža zamaa trudila, da bi prepričala hčerko. Ta se je vsakemu dokazu upirala zdaj s prvo, zdaj z drugo polovico svojega dvojennega razsodka; ali je stvar slaba — in tedaj je ni treba storiti; ali pa ni slaba — in zakaj bi je tedaj ne smeli povedati očetu Cristoforu?

Renzo je dospel poln zmagoslavja in podal svoje poročilo, ki ga je zaključil z besedico "a"? Ta medmet pomeni: "Ali sem jaz možak ali nisem? Ali je mogoče zadeti kaj boljšega? Ali bi vam prišlo kaj takega na misel?" in stotero podobnih vprašanj.

Lucija je melkobno zmigovala z glavo, toda druga dva vnetja sta se malo zmecnila zanj, kakor se ne zmenimo za otroka, ki nimamo upanja, da mu dopovemo vso upravičenost kakke zadeve, in ga nato s prošnjami in oblastjo pripravimo do tega, kar zahtevamo od njega.

"Vse prav," je rekla Neža, "vse prav; toda..." na vse vendar niste mislili.

"Kaj še manjka?" je vprašal Renzo.

"In Perpetua? Na Perpetuo niste mislili. Tonija z bratom že pusti noter, toda vas, vaše dva — pomislite: gotovo ji je ukazano, da va ju drži daleč od hiše, dalje nego paglavca od bruške, ki je polna zrelega sadja."

"Kako naredimo?" je dejal Renzo malo v zadregu.

"Evo: jaz sem že mislila na to. Tudi jaz pojdem z vami. Imam zanj skrivnost, s katero jo zvažim in jo tako začaram, da vas ne opazi in lahko vstopite. Jaz jo pokličem in se dotaknem take strune... boste videli."

"Bog vas blagoslovi!" je vzklil Renzo. "Vedno sem pravil, da ste vi v vsem naša pomočnica."

"Ali vse to nam nič ne pomaga," je rekla Neža, "če se ta otrok ne da pregovoriti in goni vedno svojega, da je greh."

Renzo je tudi sam odprl vse zatvorske svoje zgovornosti, toda Lucija se ni dala premkniti.

"Jaz ne vem, kaj bi odgovorila na to vaše dokazovanje," je rekla. "Vidim pa, da je treba v tej stvari, kakor jo vi imenujete, prodirati z neprestanimi pretvezami, lažmi in izmišljotinami. Ah, Renzo, začetek ni bil tak! Jaz hočem biti vaša žena," in ni si mogla kaj, da ne bi pri izgovarjanju te besede in razlaganju tega namena živo zardela, "jaz hočem biti vaša žena, toda po ravni poti, v strahu božjem, pred oltarjem. Prepustimo vse Onemu in nebesih. Mar menite, da ne zna On bolje nego mi z vsemi temi zvijačami najti pravega konca, da nam pomaga? In zakaj bi očetu Cristoforu kaj prikrivali?"

Prepir je še vedno trajal in zleto se je, da ga ne bo še tako knalu konec, kar je naglo topotanje sandalov in šumenje opletajočih kute, podobno onemu, ki ga dela v počasno jadro zagajajoči se veter, oznamila očeta Cristofora. Vsi so se pomirili in Neža je imela komaj čas, da je zašepetala Luciji na uho: "Le glej, da mu ničesar ne izdaš."

(Dalje prihodnjé.)

POPLAVE V ZAPADNIH DRŽAVAH

Dolgotrajno deževje je povzročilo velike poplave v nekaterih južnozahodnih državah. Razsežne pokrajine so pod vodo in na tisoče ljudi je bilo prmo ranih bežati pred povodnjajo. Slika nam kaže prizor v nekem malem mestu blizu Dallas, Tex.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

25

Vse je bilo mogoče videti, kot bi gledal s stolpa. Cesta navije čez kamenit most v naravni park, psi lajajo in med drevjem in gmovjem se bliska temno rdeča opeka gospodarske hiše.

— Tukaj smo, — pravi Zaler ter kot mladenič skoči s svojega šarca, — še enkrat mi bodi prisrčno pozdravljen. Rolf! Pred verando stoji črna gospodinja, Januaria, z belo čepico na glavi ter drži na srebrnem krožniku kruh in sol in poleg nje služabnik z vrčem in bokalom.

— Kruh in sol, — nadaljuje Zaler, — ti bo ponudila Dija. Zelo rada ima lepe simbole. In za njo nisem hotel zaostati ter ti ponudim pozdravno piščo lastnega pridelka. Tam na pobočju imam zavarovan solnčni prostor ter se ukvarjam v svojo zabavo z vinogradom.

Pavel prelomi kruh, natrese nanj sol in je Nato vzame bokal, ki je bil dedščina iz dobrih časov, se prikloni gostitelju in Dija ter pije.

— Hvala vama, — pravi Glas mu zamre. Zdi se mu, kot bi mu nekaj težko in vroče teklo po grlu. Sol ga peče na jeziku. Toda ni bila samo sol.

Dija ga prime za roko.

— Stanoval boš v prizidanem poslopju, tam boš imel udobnejše. Peljem te... In Zaler dodaja: — Kadar si otresesh prah, pridi jest. Pri tem bova govorila o tvojih idejah in načrtih. Jutri moreva pričeti z delom. Moji inženirji so po tvojih podatkih že vse pripravili. Najrajši bi bili že sami sestavili peč, tako se za stvar zanimajo. Pa čakal sem na tebe...

Prizidek je bil nekaj bungalov in s pokritim hodnikom zvezan z glavno hišo. Hodnik je stal na železnih stebrih med debelimi steklenimi stenami, v omarah polovčne človeške visokosti je Dija gojila cvetlice vseh barv.

— Skušala sem napraviti ti vse udobno, — pravi Dija pri vstopu v malo hišo. — Oče je commun dožidal za tuje obiskovalce. Toda redkokdaj kdo pride, kvečjemu Juan Kaden z Westfalije za kako noč, ali Manoela Raventos, kadar jo ravno prime volja. Tu je družabna soba, poleg spalnih in oblačilna soba, kopalna soba in soba za služabnika. Služabnik je sumo za tebe in samo za tebe, mešanec, ne vem, iz koliko plemen, ime mu je Alvaro in je zanesljiv. Pred žuželkami se ti ni treba bati, je vse masivno. Samo moskiti so neprijetni, mrežo tesno zaveži, kadar ležeš v posteljo...

Pavel se z negotovim pogledom ozira okoli sebe. Tih občutek ga obide. Pri vsem pohištvu je bilo opaziti delo ženske roke.

— Sem kot doma, — pravi in pri tem misli: — Obnašam se kot šolski paglavce, tako nemno.

— Saj si tudi doma, — pravi Dija, tvoj dom, Rolf, — ali nisi slišal, kako je to papa povdarjal? Rolf, oče je postal drugačen, odkar si sporočil, da prideš. Nekaj mu trga sree — mogoče malo kesanja, — ne vem. Vemo samo, da je dobro, ako drživa skupaj, ti in jaz, brat in sestra.

Tesno mu stisne roko. Molče čuti njene prste z globoko potrlostjo v svojem srcu.

6.

Šele proti jutru je našel Pavel nekoliko nemirnega spanja. Prej razburkan misli niso dovolile vrnitve od resničnosti.

Zlezel je v vrečo za moskito ter si je poželel spanca, tudi telesno se je čutil utrujenega, toda prijetna prevara noči ni hotela priti. Zatisne oči, pa ih zopet odpre, strmi v golo temo, posluša petje bodečih muh nad mrežo, šumenje drevesnih vrhov pod oknom, tiho šumenje gorskega potoka. Upa, da ga bo to šumenje v skupnem tresljaju glasov nežno potopilo v spanec, toda vedno so ga nadlegovala vprašanja in odgovori v mučni ostroti.

Sam sebe se sramuje, sam sebi se zdi žalostno malenkosten. Ako bi Zaler in Dija stopila predenj hladno in čakaje na nadaljnji razvoj, ako bi se držala samo trgovskega značaja njegovega obiska, tedaj bi se lažje znašel v ta pereči položaj. Toda toplota njunih občutkov ga je zmedla in osupnila, vzela mu je vsako mirno premišljevanje cele zadeve. Dijo je bilo se mogoče razumeti, mogoče je bila njena notranjost v nasprotju z očetom in njegovim ponosom. Toda Zalerja si je predstavljal popolnoma drugačnega. Ne njegova zunanost, poskus doznati njegovo dušo pa mu je odgovajal. Kruta strogo, s katero je postopal proti svojemu svaku, svoji sestri in slednjič tudi proti svoji lastni ženi, je bilo težko prinesiti v soglasje s sprejemom, ki ga je pripravil sinu, ki ni bil njegov sin.

Seveda, eno je bilo mogoče. Zaler je imel nenavadno silo samozatajevanja. Kar je v resnici pri svidenju občutil, je mogel skriti v dno svoje duše, da bi praktičnim stvarjem prepustil prednost. Mogoče so mu bila vsa sredstva mišljenja važnejša kot pa popust njegovih občutkov. Ne da bi pri tem igral kako žalostno komedijo, to ni bilo v njegovi naravi. Mogoče je pač zavrnil, kar ni spadalo k stvari, ker je ravno v tej stvari upal doseči kaj koristnega.

Pavel je bil prepričan, da je pravilno sodil. Zaler je bil izvrsten trgovec. Zato se mu je zdelo praktično, da je plaval v občutkih. Za njegov namen je bilo boljše, da je Rolf pokazal svojo očetovsko dobrotljivost kot pa trdo hladnost. V iznajdbi je videl novost, ki bo imela bogato bodočnost in to je zanj merodajno. In tako si misli Pavel, da se mora postaviti na isto stališče in ko je premišljeval vse okolnosti, se je zopet pomiril. Peč je bilo treba sestaviti in preizkusiti in nato se bodo pričela pogajanja. Iz tega zamotanega položaja ni več bilo pota nazaj. Toda, kadar bo Zaler privolil v kupčijo, bo takoj odpotoval v Berlin in tedaj bo mogel Rolf kot sin nastopiti svoje pravice. Zadevo bo že mogoče na kak način pojasniti.

(Dalje prihodnjic.)

MEŠANICA VIR IN NARODOV V ABESINIJ

Monakovski profesor dr. ze. Pripovedka pripoveduje, Aufhauser je preštudiral Abesinijo in je o njeni mešanici ver in narodov napisal članek. Iz tega posnemamo:

Pisana je mešanica narodov v abesinskem cesarstvu, pisane so tudi vere. Pristni Abesinci so že od 4. stoletja kristjani. Že od najstarejših časov se v Abesiniji ožnana krščanstvo v obrednem jeziku "geec", v katerem so spisane tudi vse obredne knjige. Ta obredni jezik pa je mešanica hebrejskih, aramejskih in grških besed ter priča, kako je mešana tudi abesinska krščanstvo tako zvanje "koptske cerkve".

Pred vsem se Abesinci bajejo, da imajo skrinjo zaveze. Pripovedka pripoveduje, da so skrinjo zaveze iz judovske dežele pripeljali, ko je Abesinijo vladal Menelik I. Z njo so prišli judovski leviti in od vsakega izraelskega rodu po en mož. Ta skrinja je spravljena v Aksumu, ki je politično in versko središče dežele. Sicer pa je v tabernaklju vsake koptske cerkvice spravljena tudi posnetek one skrinje zaveze, ki je v Aksumu.

Poleg skrinje zaveze, ki je vzeta iz judovske vere, koptski kristjani poznajo tudi obrezovanje novorojenih otrok, dečkov in deklic. Otroke obrežejo, ko so 14 dni stari. Ko pa so dečki stari 40 dni in deklice 80 dni, jih krstijo s tem, da jih

poskrope z vodo. Če pa krste odrasle, jih potopijo v bližnji reki, da so vsi pod vodo. Pri krstu dobi vsakdo kako svetniško ime — krstno ime. Poleg tega ima vsakdo še eno ime, po katerem ga kličejo. To ime mu dajo po besedah, katere je mati govorila ob rojstvu svojega otroka. Poglavarji dobe še posebno bojno ime.

Kopti ne smejo jesti svinjskega mesa ter so tudi to prepoved očitno povzeli od judov. Imajo pa hude poste.

Vsak teden se dva dni postijo. Poleg tega imajo vsako leto po dva dolga posta 45—45 dni. Torej se abesinski Kopti postijo do 200 dni na leto.

Tudi cerkveno stavarstvo je posneto po judovskih sinagogah. V cerkvi imajo za za hodno — južni strani 3 prostora: vežo, pevski prostor in svetišče, kamor smejo koptski kristjani stopiti le, kadar se postijo. Za svetiščem stoji kvadratni prostor, kjer je najsvetejše. Slike v bizantinskem slogu meje najsvetejše od drugih prostorov. Pod baldahinom je oltar, na njem pa simbolična skrinja zaveze, katero imenujejo "tabot". Nad okroglimi cerkvami se dviga lesen, zelezen ali bakren križ, ki je večkrat okrašen s praznimi največimi jajci. Okrog cerkvice je trojni vrt ali dvorišče. Vsa jih je zraven tudi pokopališče.

Kakor judje, tudi Kopti v cerkvah ne marajo kipov. Tu di na križu nikdar ni Krizana. Zato pa so stene poslikane iz prizorov iz sv. pisma in iz življenja svetnikov. Skoraj vedno slikajo Marijo z Jezuskom, sv. Mihaela, Gabrijela, sv. Jurija ter devet abesinskih svetnikov, ki so umrli okrog 1470.

Odkar se je h krščanstvu spremenila etijopska vladarska rodovina, se je število kristjanov močno pomnožilo. Celotna besnega navala fanatičnega islama, so se zvesto držali krščanstva. Muslimani so jim večkrat grozili, da jih bodo s silo pomohamedanili. Posebno mohamedanski osvajač Mohamed Gran, ki je pod kraljem Lebna Dengel (1508—1540) od juga pridrl v deželo, zasedel skoraj vso Abesinijo in razlrl mnogo cerkva. Toda Abesinci so se krepko držali krščanstva. Brez njihove odpornosti bi bila danes najbrž vsa Afrika mohamedanska. — Danes abesinska-koptska cerkev šteje 3 in pol milijona duš. Ta koptska cerkev je sicer mešano krščanstvo, vendar pomeni čiščenje križa v tej afriški državi.

Svetni duhovniki so oženjeni. Od drugih vernikov se po obleki le malo ločijo. Pokriti so z belim turbanom ali fezom, v roki imajo duhovniško palico s srebrnim križem. Izobraženi so kaj malo. Male dečke navadno vzamejo k sebi drugi duhovniki in jih uče ter vzgajajo. Na čelu vse duhovščine je "Abuna" — katerega imenujejo koptski patrijarh izmed redovnikov katerega koptskega samostana v egiptski puščavi. Tudi sedanj "Abuna" Kirilos — Ciril je izšel iz samostana svetega Pavla ob Rdečem morju. Ciril ne zna abesinskih jezikov, ampak govori le arabsko. Pravijo, da je on zadnji, ki je prišel iz egiptске puščave. Že sedaj je več škofov, ki so rojeni Abesinci. Narodna zavest Abesincev se namreč zelo razvija.

Abuna je tudi cesarjev poseben svetovalec. Posvečuje škofo, duhovne in dijakone, posvečuje cerkve, izreka izobčene. Tudi leta 1916 je izobčil Lidza Jeasu, vnuka in dediča (1913—1916) Menelika II. — Drugi cerkveni dostojanstvenik je "Egece" — predstojnik vseh menihov.

Vsi Abesinci so spolno zreli že od 8. do 9. leta ter se takoj poročijo.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

JUNILJA:

13. Majestic v Cherbourg
14. Bremen v Bremen
15. Rex v Genoa
16. Champlain v Havre
17. Manhattan v Havre
18. Berengaria v Cherbourg
19. Lafayette
20. Normandie v Havre
21. Aquitania v Cherbourg
22. He de France v Havre
23. Majestic v Cherbourg
24. Europa v Bremen
25. Conte di Savoia v Genoa

JULILJA:

3. Washington v Havre
4. Conte Grande v Trst
5. Bremen v Bremen
6. Champlain v Havre
7. Berengaria v Cherbourg
8. Rex v Genoa
9. Normandie v Havre
10. Aquitania v Cherbourg
11. Europa v Bremen
12. Manhattan v Havre
13. Majestic v Cherbourg
14. He de France v Havre
15. Conte di Savoia v Genoa
16. Bremen v Bremen
17. Berengaria v Cherbourg
18. Champlain v Havre
19. Washington v Havre
20. Normandie v Havre

Kopti imajo spoved, vendar se redko spovedujejo. Kadar pa srečajo duhovnika, ga pozdravijo: "Odvleži me!" Duhovnik odgovori: "Odvleži te!" Za hude grehe je huda pokora: post 3—7let, ko ne sme spikomik uživati ne mesa, ne jaje, ne mleka; vsak dan mora 40krat zmoliti psalter in vsak dan 500krat poklekati. Ob velikih praznikih prireajo duhovniki duhovniške plesse.

Skvarjeno abesinsko krščanstvo je polno vraž in praznovanja. Zlasti se pečajo z razlaganjem sanj in z vedeževanjem. Mnogo menihov živi v puščavi puščavniško življenje. Ti "očetje puščave" imajo velik vpliv na ljudstvo. Poleg duhovnikov so tudi svetni "debetri" zelo vplivni. Ti so pravniki in razlagajo pisano postavo. Redovniki in "debetri" poučujejo tudi v šolah.

Med temi monofizitskimi in krivoverskimi Kopti pa so v Abesiniji tudi rimsko-latinski katoličani, ki so njihove prednike spreobrnil nekdani portugalski jezuiti in franciscani ter sedaj v Abesiniji delujoči francoski kapucini (pri Somalijih in Galasijih), franco-ki lazariti (v severni Abesiniji) in laški duhovniki.

Nomadski Somali in Galasi so kakor Kapti malikovali in fetišisti. Islam je močno razširjen v provinci Harar. Judov pa je okrog 50.000.

BOLEZEN KRATKIH VALOV

Že pred dolgim časom so razni strokovnjaki trdili, da povzročajo radijski valovi bolezenske počutke. — Ameriški zdravniki, ki so to stvar preiskovali v poslednjem času, pravijo, da res biva bolezen, ki je posledica kratkih brezžičnih valov. Loteva se posebno osebe, ki so zaposlane pri velikih oddajnih postajah, in nje ni znaki so: nizek krvni pritisk, trdovraten glavobol, naglušnost in celo gluhotu, utrujenost. Kratke valove uporabljajo, kakor znano, z uspehom v zdravilne svrhe, a kakor je videti, njih učinki niso izključno dobredejni.

AUGUST

2. Europa v Bremen
3. Aquitania v Cherbourg
4. Rex v Genoa
5. Majestic v Cherbourg
6. He de France v Havre
7. Conte Grande v Trst
8. Bremen v Bremen
9. Manhattan v Havre
10. Champlain v Havre
11. Berengaria v Cherbourg
12. Conte di Savoia v Genoa
13. Normandie v Havre
14. Aquitania v Cherbourg
15. Europa v Bremen
16. Lafayette v Havre
17. Roma v Trst
18. Washington v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Bremen v Bremen
21. He de France v Havre
22. Rex v Genoa

VAŽNO ZA

NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffig
Walsenburg, M. J. Bajuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Berčič, J. Lukantich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Trevat

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jože Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kiltzmueller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouže

Ely, Jos. J. Peshel

Eveleth, Louis Gouže

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strniška

Little Falls, Frank Masla

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kuraš

OREGON:

Warren, Mrs. F. Racher

Youngstown, Anton Kikel

Oregon City, Ore, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ivavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tauželj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Zust

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Frank Skot

Sheboygan, Joseph Kakež

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar

Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik izra potrjuje za svo to, katero je prejel. Zastopnike roje kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZBIRKA

zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

111 strani. Cena 35
ANDREJ HOFER 50c
BENEŠKA VEDEŽVALKA 35c
BELGRAJSKI BISER 35c
BOŽIČNI DAROVI 35c
BOJ IN ZMAGA 20c
CVETINA BOROGRJSKA 45c
CVETKE (pravljice za stare in mlade) 30c
ČAROVNICA S STAREGA GRADA 25c
DEVICA ORLEANSKA 50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice) 40c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA 35c
FRAN BARON TRENN 35c
FRA DIAVOLO 50c
FRIDOLIN ZOLNA, Spisal Milčinski, 72 str. 25
HEDEVKA, BANDITOVA NEVESTA 40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke) 30c

KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji) 30c
KRALJEVIČ IN BERAČ 30c
KRYNA OSVETA (povest iz abruskih gor) 30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO 25c
LJUDEVIT HRASTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Smit) 30c
MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON 75c
MARON, krščanski deček iz Libanona 25c
MUSOLINO, ropar Kalabrije 40c
MRTVI GOSTAČ 35c
MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain) 70c
MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška) 25c

NA RAZLIČNIH POTIH 40c
NA INDIJSKIH OTOKIH 50c
PABERKI IN ROŽA 25c
PARIŠKI ZLATAR 35c
POZIGALEC 25c
PRSTI BOŽJI 30c
PRAPREČANOVE ZGODBE 35c
POVODENJ (spisal Kristof Smit) 30c
PIRIH (spisal Kristof Smit) 30c
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO I. zv. 40c II. zv. 40c

PRAŠKI JUDEK 25c
PATRIA (povest iz irske zgodovine) 30c
POSLEDNJI MOHIKANEK 30c
PRIGODBE ČEBELICE MAJE, Spisal Levstik, 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30
PRVIČ MED INDIJANCI 30
PREGANJANJE INDIJSKIH MISIJONARJEV 30
PRAVLJICE, Košutnik, II. zvezek. Cena 75
PRAVLJICE, II. Mayer. Cena 30
RDEČA IN BELA VRTNICA 30c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM 30c
RINALDO RINALDINI. Cena 50
ROBINSON (Velika izdaja) 70
SKOZI ŠIRNO INDIJO. Cena 50
STRIC TOMOVA KOČA. Cena 50
SUEŠKI INVALID 35c
SISTO IN SIESTO (povest oz Abrucev) 30c
SVETA NOTBURGA 35c
STEZOSLEDEC 30c
SVETA NOČ (pripovedke) 30c
TRI INDIJSKE POVESTI 30c
TURKI PRED DUNAJEM 30c
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trda vez) I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50

SKUPAJ \$3.75
TISOČ IN ENA NOČ. Mala izdaja. Cena 1.—
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Meško; s slikami) \$1.00
Trda vez. 1.20

ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO 3 zvezki po 50c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA 60c
ZLATOKOPI (povest iz Alaske) 25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDK (dva dela) I. del 40c II. del 40c
ZBRANI SPISI ZA MLADINO (deset povesti, spisal Engelbert Gangl), v 1 zvezku 50
VINSKI BRAT, (V. zv.), Gangl 50
8 POVESTI (IV. zv.), Gangl 50
13 POVESTI (III. zv.), Gangl 50

Naročite jih pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street : : : New York, N. Y.